

KIRKERNE I GENTOFTE

DYSEGAARDSKIRKEN
www.dyssegaardskirken.dk

GENTOFTE KIRKE
www.gentoftekirke.dk

HELLERUP KIRKE
www.hellerupkirke.dk

HELLERUPLUND KIRKE
www.helleruplund.dk

JÆGERSBORG KIRKE
www.jaegersborgkirke.dk

MESSIASKIRKEN
www.messiaskirken.dk

ORDRUP KIRKE
www.ordrupkirke.dk

SKOVSHOVED KIRKE
www.skovshovedkirke.dk

VANGEDE KIRKE
www.vangedekirke.dk

GENTOFTE
PROVSTI

BØN

HERRE VOR GUD, HIMMELSKE FAR!
VI TAKKER DIG FOR VORES BARN,
FOR DET UNDER, DU HAR LAGT I VORE HENDER,
OG DEN TILLID, DU HAR VIST OS.
TAK FOR, AT VORES BARN KOM GODT IGENNEM FØDSELEN,
OG AT DU LOD GLÆDEN FØDES AF SMERTEN.
VI VED IKKE, HVAD LIVET VIL RUMME FOR BARNET.
DERFOR BEDER VI DIG:
TAG DET IND I DIN NÆRHED,
LAD DET IKKE MØDE MERE ONDT, END DET KAN BÆRE.
GIV VORES BARN DIN ÅND OG VELSIGNELSE I DÅBEN,
SÅ DET ALTID MÅ HØRE DIG TIL,
KENDE DIN STYRKE
OG FÅ HJÆLP TIL AT LEVE I SANDHED OG KÆRLIGHED
ALLE SINE DAGE.

VÆRD AT VIDE

NAVN OG DÅB

Det er jer som forældre, der giver jeres barn navn.
Men det er først officielt, når det registreres. Det kan ske
på www.borger.dk inden for det første halve år. Eller det
sker i forbindelse med dåb.

SÅDAN GØR DU/I

Skal jeres barn døbes, skal I kontakte den lokale kirke.
Før selve dåben mødes I til en samtale med præsten for at
gennemgå det praktiske og drøfte dåbens betydning.

HVOR OG HVORNÅR

Dåb finder ofte sted som en del af den almindelige
gudstjeneste om søndagen. I nogle sogne er der også
mulighed for at få barnet døbt ved særlige dåbsgudstjenester.

FADDERE

Faddere er dåbsvidner og voksne venner, som forældrene
beder om i særlig grad at følge og være der for barnet i dets
opvækst. Man skal have 2-5 faddere, og en af dem kan bære
barnet og kaldes så gudmor eller gudfar. Det kan også være
en af forældrene, som bærer barnet. Faddere skal selv være
døbt.

SAMTALE MED EN PRÆST

Hvis du/I er i tvivl, om barnet skal døbes, kan det være
en god idé at kontakte en præst. Her vil spørgsmål om
kristendom, tro og dåb kunne vendes og måske hjælpe til en
afklaring.

DÅB

VELKOMMEN TIL DEN LILLE NY
FRA KIRKERNE I GENTOFTE

EN GLÆDE OG ET ANSVAR

Når et barn bliver født, har det betydning for alle i barnets nære verden. Det er en glæde og en omvæltning, hvor der er nye roller til alle dem, der udgør barnets familie.

Den første gang man ser sit nyfødte barn, glemmer man ikke: De små fingre, den fedtede hud, det intense blik. Barnet er på samme tid så velkendt og dog så fremmed. Et lille nyt menneske er kommet til verden, og med det nye følelser og nye spørgsmål for barnets forældre: Hvad skal vores barn hedde? Hvordan ønsker vi at opdrage det? Hvilke værdier vil vi række videre? Hvordan styrker vi barnet, så det ved, hvad der er vigtigt, og hvem det selv er, i en verden, hvor mange forskellige livsholdninger gør sig gældende?

Som forældre kan man ikke overlade svarene til andre. Det er en del af forælderrollen at tage ansvar og beslutninger for sit barn.

BARNEDÅB ELLER EJ?

Til forældrenes ansvar hører også beslutningen, om barnet skal døbes eller ej. Man kan beslutte, at det er bedst at lade barnet vælge selv, når det bliver stort nok til det. Men på hvilket grundlag skal barnet tage stilling? Det kan kun danne sig en personlig mening, hvis det møder holdninger og værdier hos forældrene, som det kan orientere sig ud fra og forholde sig til. Man må slå rod for at kunne vokse.

At døbe sit barn er at give det et tilhørsforhold, det har med sig livet igennem. Et livsgrundlag, som det deler med generationer af kristne før os. Gennem dåben vil barnet kunne se sig selv som Guds barn, så det kan vokse og gå ud i verden med troen på, at det er elsket og set med kærlighed af Gud – lige meget hvad andre mennesker måtte se eller mene.

Bevidstheden om at være døbt ruster barnet til at møde livet, også når det viser sig barskt og svært, og til at møde mennesker med en anden kulturel og religiøs baggrund.

STYRKE OG SÅRBARHED

Alle forældre er optaget af, hvad de kan gøre for deres barn. Barnet skal opleve tryghed, og det skal værnes mod alt ondt. Barnet skal gøres livsdueligt, så det kan klare alle de udfordringer, det vil møde. Det skal mærke, at det er elsket.

Men som forældre ved vi også, at vi ikke kan give vores børn alt. Det er sårbart at have sat et barn i verden. Barnet lever ikke kun af det, vi kan give det. Livsmod, glæde og tillid kommer ikke kun fra forældrene. Gud er en kilde til fornyet håb og forundring. Når vi lader barnet døbe, gør vi det i den tro og i det håb, at verden ikke er gudsforladt. Vi kan stole på, at Gud vil hjælpe os med at tage vare på barnet, og at Gud selv vil drage omsorg for det, også dér hvor vi ikke kan følge med.

EN OPDAGELSE I TRO

Barnet har en livsrejse foran sig. Vi ved ikke, hvor den rejse vil bringe barnet hen. Glæde og sorg, lys og mørke, solskin og skyer følges ad. I dåben bliver der sat en retning. I dåben lyder trosbekendelsen, som sammenfatter den bibelske fortælling om Gud og mennesker. Den er som et mægtigt rum, den døbt træder ind i og kan vokse ud fra.

I trosbekendelsen forsøger vi djævelen og alle hans gerninger. Vi siger nej til alt det, som nedbryder og splitter vores liv. Og vi siger ja til livets Gud. Når vi siger ja til trosbekendelsen, med alt hvad den rummer af tradition og uudgrundelighed, betyder det ikke, at vi forstår alt til fulde. Der kan sagtens være ord og formuleringer, som vi undrer os over. Men med vores ja siger vi: *Ja, det vil jeg rigtig gerne tro*, således at ordene og den betydning, de rummer, har fremtiden for sig. På den måde er dåben begyndelsen på en opdagelsesrejse i tro, håb og kærlighed.

